

[Finansministeren.]

udvikling, ude i verden har været forholdsvis vedholdende. Men jeg skynder mig at tilføje, at ingen ved naturligvis, hvor længe dette varer; det kan når som helst slå om i noget andet. Derfor har jeg også i min tale taget forbehold med hensyn til udviklingen, når vi kommer nogle måneder længere frem. Det er baggrunden for, at vi foreslår, at forbrugsafgifter og tilskudsordninger foreløbig kun skal forlænges i den skikkelse, de nu får, indtil udgangen af dette kalenderår. Så skal vi se på tingene igen.

Hvad nu specielt valutastillingen angår, mente det ærede medlem hr. H. C. Hansen, at jeg i min tale skulle have fremdraget, at der formentlig havde fundet en del privat gældsstiftelse sted, og det måtte man tage i betragtning ved vurderingen af valutafremgangen. Det er naturligvis rigtigt, at det er en af de ting, man må tage i betragtning. Jeg har ikke nævnt alle de ting, der kunne være at tage i betragtning.

Jeg vil nu, da det ærede medlem har nævnt en ting, som i og for sig virker i retning af at forringe billedet, nævne en anden, som virker modsat og som tilfældigvis er lidt større end den, det ærede medlem nævnte, nemlig dette, at den forbedring, vi har fået i valutastillingen i 1952, er forøget, til trods for at der i økonomisk hjælp udefra er opnået 360 mill. kr. mindre end i det foregående år, idet Marshallhjælpen i 1951 var ca. 420 mill. kr., medens den i 1952 var nede på ca. 60 mill. kr. Den private gældsstiftelse, som det ærede medlem nævnte, er jo en kapitaltilførsel fra udlandet. Det er rigtigt, at den kan nævnes som en af faktorerne, men så er her altså et punkt, hvor kapitaltilførslen fra udlandet er gået ned med et væsentligt beløb. Jeg indrømmer, at jeg i min tale nu har været meget summarisk. Det er muligt, at jeg skulle have været lidt mere udførlig, men jeg tror ikke, at helhedsbilledet ville have ændret sig, hvis jeg havde nævnt disse to modsat virkende faktorer.

Det ærede medlem sagde, at jeg ønskede en politik, der øgede eksporten og investeringen, og han spurgte, om jeg syntes, det var lykkedes. Jeg vil sige, at jeg synes, det er lykkedes i nogen grad. Det er lykkedes at forøge eksporten betydeligt i den første tid, denne regering har siddet. Det er lykkedes at opretholde investeringen samtidig

med, at forbruget gik ned. Dette var en ønskelig udvikling, men det er klart, at den svagt depressive karakter, som den internationale udvikling har haft i det sidste års tid, har haft en hemmende virkning både på investeringen herhjemme, fordi man tøver, hvis man venter prisfald, og på vor eksport. Derfor er det klart, at ingen regering kunne have forhindret, at vor eksport og vor investering ikke har udviklet sig så gunstigt i det sidste års tid, som man kunne have ønsket. Spørgsmålet hænger naturligvis sammen med, hvordan det vil gå fremover med de udenlandske konjunkturer, og jeg må i denne forbindelse nævne, at når det ærede medlem fremdrog, at det var den nedadgående prisudvikling, f. eks. på råstoffer, der delvis forklarede fremgangen i valutastillingen, synes jeg, han burde have tilføjet, at det var også den udvikling, der delvis forklarede, at beskæftigelsen holdt sig konstant i 1952 og ikke begyndte at stige igen. Det er netop denne tilbageholdenhed i investeringen og i eksportproduktionen, der gjorde, at beskæftigelsen ikke steg i 1952, til trods for at det indenlandske forbrug er steget.

Når jeg vurderede det derhen, at beskæftigelsen nu snarest er inde i en svagt stigende udvikling, hænger det navnlig sammen med dette, at forbruget herhjemme er stigende, og det må det jo også være, fordi der ikke er sket nogen nedgang i den samlede produktion i 1952. Det synes jeg, man skal være klar over. Der er nedgang i industriproduktionen, men opgang i landbrugsproduktionen, og samtidig er bytteforholdet forbedret og finanspolitikken er lempet, altsammen forhold, der virker i retning af større forbrug. Dertil kommer, som jeg nævnte i fremsættelsestalen, et stigende boligbyggeri og en vis opgang i den offentlige investering, altsammen forhold, der taler for, at beskæftigelsen nu snarest er stigende.

Det ærede medlem spurgte, hvorfor jeg på prisområdet ikke ventede yderligere prisfald. Det gør jeg ikke, fordi den tendens i så henseende, som skyldes råstofprisernes nedgang i det sidste års tid, modvirkes af andre faktorer, der virker i modsat retning. Det tager jo lang tid, før de sidste års lønforhøjelser m. v. slår igennem i vort prisniveau. For boligpristallets vedkommende går det gradvis, hvert år kommer der et vist antal nye boliger til, som er dyrere end